

Dosarul nr. 2ra-122/2023
2-18180556-01-2ra-25012023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Jud. A. Ojoga)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Jud. A. Malii, V. Cotorobai, A. Braga)

Î N C H E I E R E

21 iunie 2023

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
Judecători

Viorica Puica
Oxana Parfeni
Aliona Donos

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Marina Gabriadze și Alexei Pîrlici împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Roman Talmaci și Victor Cațer cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și a fost menținută hotărârea din 30 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 13 august 2018, Marina Gabriadze, Alexei Pîrlici și Emilia Pîrlici au depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerul Justiției al RM, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Roman Talmaci cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanții au indicat că la data de 20 iunie 2011, Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău, a emis titlu executoriu nr.1-19/11 privind încasarea în beneficiul părților civile Marina Gabriadze, Alexei Pîrlici și Emilia Pîrlici din contul lui Adrian Nichifor a despăgubirilor morale și materiale, în baza actului de diposiție emis în cauza penală de învinuire a lui Adrian Nichifor și Trofim Nichifor în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.XXX alin.(X) lit. X) și art.XXX alin.(X) din Codul penal.

Au menționat că, începând cu data de 20 iunie 2011 și până la momentul adresării în instanța de judecată cu prezenta acțiune, condamnatul Adrian Nichifor nu a întreprins careva acțiuni în vederea achitării despăgubirilor morale, iar executorii judecătorești au întreprins doar măsuri de asigurare a executării documentului executoriu, prin aplicarea interdicțiilor de înstrăinare și sechestrului pe bunurile debitorului Adrian Nichifor, la moment procesul de executare și încasare silită a despăgubirilor morale fiind tergiversat și îngreunat din motivul aplicării asupra bunurilor a unor alte interdicții și sechestre.

De asemenea au susținut că, tergiversarea executării se datorează faptului că bunurile debitorului au fost gajate, iar legislația în procedura de executare prevede întreprinderea unor acțiuni foarte birocratice și de lungă durată, și care necesită prezența debitorului la efectuarea unor acțiuni de executare silită, dar din motivul aflării lui Adrian Nichifor în detenție, precum și din motivele enunțate supra, se tergiversează procesul de executare.

La fel, reclamantii au relevat că procesul de examinare a cauzei penale a fost tergiversat o perioadă îndelungată de timp, de aproximativ 4 ani, începând cu data de 20 iunie 2011 și până la data de 16 iunie 2015, abia la 16 iunie 2015 fiind pronunțată o decizie irevocabilă în acest sens, perioadă în care reclamantii au suferit enorm din motivul examinării îndelungate a cauzei penale de către instanțele judecătorești naționale. Ulterior, după rămânerea definitivă a sentinței din 20 iunie 2011, a fost eliberat titlul executoriu enunțat supra, care a fost transmis spre executare către executorul judecătoresc Victor Cațer, fiind intentată procedura de executare la data de 30 octombrie 2015, ulterior preluată de executorul judecătoresc Roman Talmaci, conform actului de preluare a executării din 11 mai 2018.

Reclamantii au mai susținut că, după pronunțarea sentinței din 20 iunie 2011, au suportat prejudicii morale și mai mari, dat fiind faptul că nici după pronunțarea unei sentințe de condamnare, atât condamnatul Adrian Nichifor și nici statul, prin intermediul instituțiilor abilitate în acest sens, nu au întreprins careva acțiuni de reparare a prejudiciului cauzat, ci mai mult, au tergiversat procesul de recuperare a prejudiciului cauzat prin amânarea ședințelor de judecată, remiterea cauzelor spre rejudecare, etc. Chiar și după pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile de încasare incontestabilă a prejudiciului cauzat, statul și Adrian Nichifor nu au întreprins acțiuni concrete de recuperare/achitare a prejudiciului cauzat, ci dimpotrivă, tergiversează procesul de recuperare, din care motive s-au adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată.

Au menționat că, procesul de executare a documentului executoriu din 22 iunie 2011 este unul foarte important pentru ei, deoarece în urma infracțiunilor deosebit de grave comise de Adrian Nichifor a decedat soțul și fiul reclamantilor, fiind o pierdere enormă pentru ei, generând un șir de suferințe psihice. De asemenea, în această perioadă de timp, starea sănătății s-a înrăutățit considerabil, de aceea și prezintă o deosebită importanță pentru ei executarea documentului executoriu din 22 iunie 2011.

Drept urmare, reclamantii au estimat prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr.1-19/11 din 20 iunie 2011 în mărime de 1 000 000 de lei, dat fiind faptul că din momentul pronunțării sentinței din 20 iunie 2011 și până în prezent au trecut mai mult de 7 ani, ceea ce este un termen foarte îndelungat.

La fel, reclamantii au solicitat încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul reclamantei Marina Gabriadze a prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, în sumă de 500 000 de lei, în beneficiul reclamantului Alexei Pîrlici prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești în sumă de 500 000 de lei, încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul reclamantului Alexei Pîrlici cheltuielile de asistență juridică suportate în cauza examinată în mărime de 2 000 de lei.

Prin hotărârea din 26 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Marina Gabriadze, Alexei Pîrlici și Emilia Pîrlici împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Roman Talmaci cu privire la încasarea din bugetul de stat a prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a cheltuielilor de judecată (f.d.70/86-80,Vol.I).

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 12 decembrie 2018, în termenul stabilit de lege, Alexei Pîrlici, reprezentat de avocatul Andrei Bîtcă, a declarat apel împotriva hotărârii din 26 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul solicitat (f.d.75/91-93,Vol.I).

Prin decizia din 21 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel declarată de Alexei Pîrlici. S-a casat hotărârea din 26 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecători (f.d.115/116/122,Vol.I).

Potrivit fișei de repartizare din 26 mai 2021, cauza civilă a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Andrei Ojoga (f.d.127,Vol.I).

Prin încheierea din 31 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a acceptat spre examinare cauza civilă, totodată, fiind atras în proces executorul judecătoresc Victor Cațer, în calitate de intervenient accesoriu (f.d.128/129,Vol.I).

Prin încheierea din 30 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis renunțul la acțiune în partea Emiliei Pîrlici. S-a încetat procesul în partea reclamantei Emiliei Pîrlici, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Marina Gabriadze, Alexei Pîrlici și Emilia Pîrlici împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Roman Talmaci și Victor Cațer cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral cauzat (f.d.142,Vol.I).

Prin hotărârea din 30 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată. S-a constatat încălcarea drepturilor Marinei Gabriadze și a lui Alexei Pîrlici la executarea în termen rezonabil a documentelor executorii nr. 1-19/2011, aflate în procedura executorului judecătoresc Victor Cațer, în perioada 30 octombrie 2015 – 10 mai 2018. S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul Marinei Gabriadze suma de 7 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral. S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Alexei Pîrlici suma de 7 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică. În rest, pretențiile s-au respins ca neîntemeiate (f.d.143/161-173, Vol.I).

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 05 iulie 2021 prin intermediul poștei electronice (f.d.148, Vol.I), Ministerul Justiției al RM a declarat apel nemotivat (f.d.149,Vol.I), iar la 18 octombrie 2021 prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău a depus motivarea apelului împotriva hotărârii din 30 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea integrală a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere integrală a cerințelor înaintate în cererea de chemare în judecată (f.d.184/190, Vol.I).

La 06 august 2021, prin intermediul oficiului poștal (f.d.160, Vol.I) executorul judecătoresc Victor Cațer a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 30 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea parțială a hotărârii instanței de fond, în partea constatării încălcărilor drepturilor Marinei Gabriadze și a lui Alexei Pîrlici la executarea în termen rezonabil a documentelor executorii, cu remiterea cauzei spre rejudecare în primă instanță, în alt complet de judecată (f.d.154/156, Vol.I).

Prin încheierea din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a încetat procedura de apel inițiată la cererea de apel declarată de executorul judecătoresc Victor Cațer împotriva hotărârii din 30 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, ca fiind depusă în afara termenului legal, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen (f.d.2/5, Vol.II).

Prin decizia din 25 mai 2022 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins recursul declarat de către executorul judecătoresc Victor Cațer, și s-a menținut încheierea din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.44/51, Vol.II).

Prin decizia din 20 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel declarată de către Ministerul Justiției al RM și s-a menținut hotărârea din 30 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d.86/87-98, Vol.II)

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, la momentul înaintării prezentei cereri de chemare în judecată, termenul de neexecutare a documentului executoriu constituia mai mult de 3 ani, executorii judecătorești invocând imposibilitatea executării hotărârii.

La caz, instanța de apel a relevat faptul că termenul rezonabil trebuie raportat la fiecare caz în parte, luând în considerare durata procedurii, natura pretențiilor, complexitatea procesului, comportamentul autorităților competente și al părților. La fel, trebuie luat în considerare și comportamentul autorităților (a instanțelor de judecată sau a organelor abilitate implicate în proces); miza (interesul) pentru reclamant, care relevă importanța sau scopul pentru persoana care pretinde violarea dreptului său la un termen nerezonabil.

În acest context, instanța de apel a notat că instanța de fond corect a constatat încălcarea dreptului reclamantilor/intimați la executarea documentului executoriu, eliberat în baza sentinței din 20 iunie 2011 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, or, obiectul procedurii de executare era constituit din repararea prejudiciului moral și material cauzat prin infracțiune, ce a condiționat decesul soțului și tatălui copilului minor comun Emilia Pîrlici, și a fiului (decesul întreținătorului) și anume, obținerea în proprietate a mijloacelor bănești ce reprezintă indemnizație unică pentru copilul minor, în mărime de 173 880 de lei, și despăgubiri morale în mărime de 120 000 de lei pentru Marina Gabriadze, și pentru copilul minor 80 000 de lei. La fel, obținerea de la Adrian Nichifor în beneficiul lui Alexei Pîrlici a despăgubirii morale în sumă de 60 000 de lei. Iar, din circumstanțele enumerate supra se atestă că principalul motiv de neexecutare a hotărârii judecătorești este inacțiunea executorului judecătoresc, de efectuare a tuturor măsurilor în vederea executării documentului executorului (aplicarea măsurilor de asigurare, identificarea altor creditori urmăritori, conexarea procedurilor de executare, evaluarea bunurilor debitorului), ce la caz nu au fost efectuate suficient.

Sub alt aspect, instanța de apel a menționat că o autoritate de stat nu poate invoca lipsa vinovăției executorului judecătoresc, în situația în care din materialele cauzei rezultă cu certitudine încălcarea drepturilor Marinei Gabriadze și Alexei Pîrlici la executarea în termen rezonabil a documentului executoriu nr.1-19/11, aflate în

procedura executorului judecătoresc, în perioada 30 octombrie 2015 - 10 mai 2018.

În acest sens, instanța de apel a constatat ca întemeiată concluzia instanței de fond că prin neexecutarea în termen rezonabil a actului judecătoresc emis de Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău la 20 iunie 2011, reclamanților/intimați li s-au cauzat suferințe psihice, ca urmare a tergiversării primirii sumelor încasate în baza unui document executoriu, și a dispus ca reclamanții Marina Gabriadze și Alexei Pîrlici urmează să beneficieze de o compensație pentru prejudiciul moral cauzat în sumă de 7 000 de lei pentru fiecare, sumă care este una echitabilă suferințelor psihice suportate de aceștia și care, în viziunea instanței, constituie o satisfacere echitabilă și nu este excesivă pentru statul ținut să o plătească și nici nu constituie un venit nejustificat pentru reclamanții/intimați.

În această ordine de idei, instanța de apel a considerat necesar de a menționa că instanța de fond cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, creând condiții obiective participanților la proces, justificat a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a cerințelor reclamanților/intimați cu privire la repararea prejudiciului material și moral și corect a determinat mărimea acestora, care este una proporțională cu sumele acordate atât de instanțele naționale, cât și de Curtea Europeană pe cazuri similare.

În concluzia celor relatate, instanța de apel a conchis că argumente invocate de reprezentantul părții apelante, în susținerea poziției privind dezacordul cu soluția adoptată de către instanța ierarhic inferioară, nu pot fi reținute de către instanța de apel, deoarece se combat cu cele invocate supra și se axează asupra circumstanțelor care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanța de fond, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

La 06 ianuarie 2023, Ministerul Justiției al RM a declarat recurs împotriva deciziei din 20 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar cu privire la ilegalitatea și netemeinicia constatării încălcării dreptului la executarea hotărârii în termen rezonabil a susținut că concluziile instanței de apel derivă parțial din aprecierea eronată a normelor de drept material ce reglementează examinarea acțiunilor privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

În acest sens, subliniază că Statul răspunde eventual patrimonial pentru prejudiciul adus persoanei prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, iar elucidarea cazurilor și condițiilor de răspundere patrimonială se face printr-o lege specială. Actualmente, în practica națională o asemenea lege specială este Legea nr.87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

La caz, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel în partea admiterii parțiale a pretenției de încasare a prejudiciului moral, or, instanța de apel în mod eronat a constatat existența încălcării dreptului la examinarea cauzei în termen rezonabil și subsecvent existența prejudiciului.

Totodată, precizează că prevederile Legii nr.87 din 21 aprilie 2011 nu acordă dreptul în mod automat la prejudiciu moral, în lipsa dovezilor că persoana a suferit un prejudiciu în urma încălcării dreptului garantat de lege. Este important ca instanța să motiveze circumstanțele cauzei care justifică acordarea unei reparații, aceasta să nu fie teoretică și iluzorie.

Suplimentar mai susține că instanțele de judecată ierarhic inferioare în mod neîntemeiat și arbitrar au dispus acordarea prejudiciului moral în cuantumul sumei de câte 7000 de lei în beneficiul lui Mariana Gabriadze și a lui Alexei Pîrlici, în condițiile în care cauza nu a fost examinată sub toate aspectele, nu s-au luat în considerare circumstanțele individuale ale speței care au determinat întârzierea întemeiată a duratei procedurii de executare precum complexitatea cauzei, comportamentul pasiv al creditorilor, statutul de condamnat a debitorului și insuficiența mijloacelor financiare a acestuia; s-a acordat o apreciere formalistă, superficială a probelor anexate la materialele cauzei. De asemenea la aprecierea cuantumului, nu a luat în considerare faptul că jurisprudența națională, de regulă, consideră neexecutarea unei hotărâri timp de 2-3 ani ca fiind conformă exigențelor art. 6 CEDO.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, Completul de Judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 20 octombrie 2022, iar decizia motivată a fost expediată participanților la proces, prin intermediul poștei electronice, la 03 ianuarie 2023, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f.d. 99, Vol.II).

Prin urmare, având în vedere faptul că, recursul declarat de către Ministerul Justiției al RM, împotriva deciziei din 20 octombrie 2022 a Curții de Apel a fost înregistrat la 06 ianuarie 2023, (f.d.101/108, Vol.II), în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

La 26 ianuarie 2023, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa intimaților Marina Gabriadze și Alexei Pîrlici, cât și în adresa intervenienților accesorii executorul judecătoresc Victor Canțer și executorul judecătoresc Roman Talmaci, copia recursului declarat de către Ministerul Justiției al RM, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței (f.d.113, Vol.II).

Prin explicațiile depusă la 09 februarie 2023, prin intermediul oficiului poștal (f.d.126, Vol.II), executorul judecătoresc Victor Canțer a susținut recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, împotriva deciziei din 20 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.117/124, Vol.II), însă, intimații Marina Gabriadze, Alexei Pîrlici și executorul judecătoresc Roman Talmaci, nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe, prin care să-și expună opinia referitor la recursul declarat de Ministerul Justiției al RM.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la art.440 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de către Ministerul Justiției al RM este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Completul de judecată constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, împotriva deciziei din 20 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38; cauza Stanev împotriva Bulgariei, p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (cauza Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar 11 chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (cauza Helmers c. Suediei, 9 octombrie 1991).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele expuse, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, împotriva deciziei din 20 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art.270, 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, împotriva deciziei din 20 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Marina Gabriadze și Alexei Pîrlici împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Roman Talmaci și Victor Cațer cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Viorica Puica

Judecători

Oxana Parfeni

Aliona Donos